

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 74/20
Люксембург, 18 юни 2020 г.

Решение по дело C-754/18
Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság

Член на семейството на гражданин на Съюза, който не е гражданин на държава членка, но притежава карта за постоянно пребиваване, е освободен от задължението да се снабди с виза, за да влезе на територията на държавите членки

Трябва да се счита освен това, че сама по себе си тази карта доказва, че притежателят ѝ има качеството на член на семейството

На 9 октомври 2017 г. полицията на летище „Ференц Лист“ Будапеща (Унгария) прави проверка на пътниците, пристигащи с полет от Лондон (Обединеното кралство), осъществен от Ryanair DAC. По този повод тя установява, че пътник с украинско гражданство има небιοметричен паспорт и валидна карта за постоянно пребиваване, издадена от Обединеното кралство съгласно Директивата относно свободното движение и свободното пребиваване на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства¹, но няма виза.

Тъй като счита, че след като няма виза, този пътник не притежава всички пътни документи, необходими за влизането на унгарска територия, полицията не му разрешава да влезе и иска от Ryanair да го върне обратно в Лондон. Тя счита освен това, че Ryanair не е взело мерките, които като превозвач е било длъжно да вземе, за да се увери, че този пътник притежава необходимите пътни документи и поради това решава да наложи на дружеството глоба в размер на 3000 EUR.

Ryanair оспорва законосъобразността на административното решение, с което му е наложена тази глоба, пред Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Съд по административни и трудовоправни спорове Будапеща, Унгария). То твърди, че на този пътник е било разрешено да влезе на унгарска територия, без да е снабден с виза, тъй като е имал карта за постоянно пребиваване, издадена от Обединеното кралство на основание на Директивата.

В този контекст Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság отправя запитване до Съда на ЕС именно за да установи дали по силата на Директивата лицата, които притежават карта за постоянно пребиваване, са освободени от задължението да се снабдят с виза и дали възможността да се ползват от това освобождаване от изискването за виза се отнася и до гражданите на трети държави, когато такава карта за пребиваване им е издадена от държава членка, която като Обединеното кралство към момента на фактите в основата на делото не е част от Шенгенското пространство. Унгарската юрисдикция иска освен това да установи дали тази карта за пребиваване е достатъчна, за да удостовери качеството на член на семейството на своя притежател или е необходимо да се представят други документи, позволяващи да се установи такова качество.

¹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77 и поправки в ОВ L 229, 2004 г., стр. 35 и ОВ L 197, 2005 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г. глава 5, том 7, стр. 56).

С решението си от днес Съдът посочва първо, че макар разпоредбата от директивата относно освобождаването от задължението за снабдяване с виза² да предвижда изрично това освобождаване само за притежателите на карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза, само по себе си това обстоятелство не е от естество да установи, волята на законодателя на Съюза да изключи възможността за членовете на семейството на гражданин на Съюза, които притежават карта за постоянно пребиваване, да се ползват от това освобождаване.

От общия анализ на Директивата³ се установява, че членовете на семейството на гражданин на Съюза, които вече са получили карта за пребиваване, трябва да се ползват от разглежданото освобождаване, тъй като намерението на законодателя на Съюза е било да предвиди възможността за това освобождаване за всички членове на семейството на гражданин на Съюза, които притежават карта за пребиваване, независимо от вида ѝ.

В това отношение Съдът подчертава, че картата за постоянно пребиваване може да бъде издадена само на лица, които вече са получили карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза и са пребивавали със съответния гражданин на Съюза в приемащата държава членка на законно основание през непрекъснат период от пет години, като през този период са се ползвали от освобождаването от виза, свързано с притежаването на такава карта.

От друга страна Съдът припомня, че целта на тази директива е да осигури постепенно интегриране на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, които не са граждани на държава членка, в обществото на приемащата държава членка. На постигането на тази цел обаче ще се попречи, ако придобиването на право на постоянно пребиваване от членовете на семейството на гражданин на Съюза води до загуба на освобождаването от изискването за виза, от което са се ползвали преди да придобият правото на постоянно пребиваване.

Поради това Съдът приема, че **членът на семейството на гражданин на Съюза, който не е гражданин на държава членка, но притежава карта за постоянно пребиваване, е освободен от задължението да получи виза, за да влезе на територията на държавите членки.**

След това Съдът отбелязва, че в приложимите за Шенгенското пространство разпоредби изрично се посочва, че те не засягат свободата на движение на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства. Във връзка с това Съдът посочва, че директивата се прилага по отношение на всички държави членки, без да се прави разграничение, независимо дали са част от Шенгенското пространство или не и в разпоредбата ѝ относно освобождаването от задължението за виза няма никакво конкретно споменаване на това пространство.

От това следва, че **възможността да се ползват от предвиденото в директивата освобождаване от изискването за виза се отнася за членовете на семейството на гражданин на Съюза, които притежават карта за пребиваване или карта за постоянно пребиваване, издадена както от държава членка, която не е част от Шенгенското пространство, така и от държава членка, която е част от това пространство.**

Накрая Съдът посочва, че на основание на директивата държавите членки могат да издават карта за постоянно пребиваване само на лицата, които имат качеството на член на семейството на гражданин на Съюза. Така издаването на карта за постоянно пребиваване от държава членка предполага, че тя задължително преди това е проверила дали съответното лице има това качество. Следователно по естеството си карта за постоянно пребиваване сама по себе си може да установи, че притежателят ѝ има качеството на член на семейството на гражданин на Съюза. На това основание притежателят на такава карта

² Член 5, параграф 2 от Директивата.

³ Съображение 8 от Директивата.

има право да влезе на територията на държава членка, без да е необходима допълнителна проверка или допълнително доказване на качеството му на член на семейството на гражданин на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293